

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 2022 r.

sprawy **D. K.**

podejrzanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k.

z urzędu,

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.

oraz art. 260 § 1 k.k.

p o s t a n o w i ł:

1) zastosować wobec podejrzanego D. K., ur. [...] r. w O., s.R.i A. z domu S., nr Pesel [...], środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy tj. od dnia 28 grudnia 2022 r. godz. 10.40 do dnia 28 marca 2023 r. godz. 10.40.

2) określić, iż tymczasowe aresztowanie ma być wykonywane w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym.

UZASADNIENIE

W dniu dzisiejszym Sąd Najwyższy uwzględnił kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na niekorzyść D. K. od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z 11 czerwca 2021 r., sygn. akt III K 65/21, którym to postanowieniem orzeczono wobec tego podejrzanego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym.

W związku z uchyleniem wskazanego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania zaktualizowała się przeto konieczność rozstrzygnięcia z urzędu co do stosowania środka zapobiegawczego, który w postaci tymczasowo aresztowania określony na okres 3 miesięcy, uzasadnia wobec tego podejrzanego istnienie przesłanek ogólnych, określonych w art. 249 § 1 k.p.k., a także przesłanki szczególnej z art. 258 § 2 k.p.k. D. K. zarzuca się bowiem popełnienie zbrodni zabójstwa (art. 148 § 1 k.k.), a nadto powołani w sprawie biegli lekarze psychiatrzy oraz psycholog rozpoznali u niego zaburzenia psychiczne oraz zaburzenia zachowania spowodowane stosowaniem środków psychoaktywnych i alkoholu, z okresowymi epizodami psychoaktywnymi w przebiegu stosowania tych środków. Jednocześnie biegli stwierdzili, iż podejrzany w czasie popełnienia czynów miał zniesioną zdolność rozumienia znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. Z uwagi zatem, na aktualny stan zdrowia psychicznego podejrzanego, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez niego czynu podobnego do zarzucanego, wynikające z powodu stwierdzonych zaburzeń psychicznych a także uzależnienia od alkoholu i narkotyków.

Wskazane wyżej okoliczności uzasadniają także obawę, że podejrzany będzie podejmował czynności zmierzające do destabilizacji dalszego toku postępowania w sprawie, a to z uwagi na grożącą mu surową karę.

W tym stanie rzeczy zastosowanie innego niż tymczasowe aresztowanie środka zapobiegawczego byłoby w tym wypadku niewystarczające w rozumieniu art. 257 § 1 k.p.k., brak jest również przesłanek z art. 259 k.p.k. Wysoki stopień prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstwa wynika choćby z faktu, że w toku rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy, zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na ustalenia jego sprawstwa, a dodatkowo ocena tego materiału w kontekście istnienia przesłanki ogólnej z art. 249 § 1 k.p.k. pozostaje nadal aktualna.

Sąd Najwyższy jednocześnie uznał, iż zmaterializowały się przesłanki z art. 260 § 1 k.p.k., gdyż stan zdrowia psychicznego podejrzanego, który będzie jeszcze przedmiotem czynności dowodowych Sądu Okręgowego w Kielcach, wymaga, aby

zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy wykonywany był w zakładzie psychiatrycznym.

Określenie dokładnego czasu stosowania tymczasowego aresztu związane jest zaś z czasem rozpoznania kasacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.